

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile neînfronate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Duka, Zdenek
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelka
Nachfolger; Anton Oppelka, J.
Dammner, In Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; In
București: Agenca Haas, Suo-
cursale de Roumanie; In Ham-
burg: Karovs & Leemann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o colônă 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în 22-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din arară
și la dd. celeter.
APARATUL PERITRU BRAȘOV
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăruți în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Alăt. abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 59.

Brașov, Joi, 14 (26) Martie

1896.

Impăciitorii Ungurilor.

Brașov, 13 Martie v.

Clișeul învechit al împăcii cu Ungurii l'ați văduț cât e de tocit, și decă nu rătăceau Slavici-Brote prin Bucuresci, el n'ar fi meritat să-l mai punem încă-odată sub teasc.

Ei, ca vai de capul cel mărginit al lor, credeau că vin cu o idee nouă, dicend, că decă baronul Banffy ar da o lege electorală „europenească” Transilvănenilor, Românii din Ungaria, Bănat și Transilvania, n'ar mai privi nici la Bucuresci, nici la Viena; ei s'ar aduna cu toții la Pesta, unde ar trăi ca în sinul lui Avram.

Dela sublim până la ridicul e numai un pas, și acești meșteri mărginiți au trecut și peste acest pas.

Decă acesta prostia ar fi numai o simplă prostia și n'a isvorit în esența ei din *rea credință*, am încheie dosarul și am dice: la dracu cu Slavici-Brote, cari se pretind omeni învetați!

Miopii „Tribuniști”, când au eșit pe piață cu marfa lor prastă, erau siguri că sunt șarlatani, însă credeau că toți cumpărătorii vor fi ca popa Gligore Sima a lui Iuon din Giomal și că publicul român s'ar compune numai din *gură-cască*, care ori-ce i-ai pune înainte ar mânca. Acești sublimi desechilbrați la „căpătină” în îngâmfarea lor de „căpătină” își mai închipuiau, că lumea îi va crede pe cuvânt, că istoria politică-națională și literară a Românilor ar data numai dela pogorirea lui Slavici din Világos-Siria în Ardeal spre a se intrupa în Brote; și botezându-se amândoi în apa Cibinului, datuli-s'a lor numele de „Tribuniști” intru a amăgi poporul românesc.

Inzădar li-a fost botezul; ei tot de credința și confesiunea lui Pro-

chaska au rămas, că Românul e tēmpit, leneș și viclean și că puțin i-ar păsa de suferința fratelui său, numai lui să-i mērgă bine.

Ba nu dēu! Asta e adevărată credința a șarlatanilor „Tribuniști”, căora puțin le pasă de badea Gligor și de badea Tóder din Hopărta; numai lor să la mērgă bine, apoi piēră Ardealul, piēră și Ardeleni: Vivat Peșta! Vivat Măgurele!

Acești miopi politici, decă n'ar orbeca, ar fi văduț, că în această țēră au tost și alți omeni, și încă cu mult mai superiori decăt ei, omeni cari cu bună credință în diferite rēnduri și la diferite ocașuni au încercat a stabili o „*pace în condițiuni onorabile*” cu Ungurii.

Nu e locul potrivit aci să facem un curs de istoriă; ajunge să vorbim în resumat.

Când episcopul Lemenyi vorbea cu duhul blāndeței la 1848 în *Dieta feudală* dela Clușiu, Ungurii nu voiau să audă de numele „Român” fiă chiar și cu numirea de „*Oláh*” și îi rēspundeau: *Unió vagy halál! Egy nemzet, egy állam!* (= Unire sau mōrte! O națiune, un stat).

Când nobilii tineri romāni se înfrățiau la 15 Martie 1848 cu nemēșii unguri în Pesta, Florian Micheș și alți Romāni ardeleni zăceau în temnițele unguresci, ér badea Gligor cu badea Tóder din Hopărta își ascuțau lāncile, fiind-că scieau din pătāniă, că dela Peșta n'are să le vină pe cap decăt *comasdră*, *sēgrāgārī*, *limitārī* și *deposedārī*; cestiuni agrare provocate *ad hoc*, în favōrea plutocrației jidano-maghiare.

Când fruntașii Romānilor elaborau „Memorandul” dela Blășiu (1872), Ungurii le rēspundeau prin sdrobirea autonomiei bisericilor și introducerea limbei maghiare în corespondența episcopatelor romāne cu autoritățile maghiare.

Când cei dela „Viitorul” (1884) propuneau o „impăciuire onorabilă”, Ungurii le rēspundeau cu perfecta maghiarizare a magistraturei și a administrațiunei ținuturilor romānesci.

Când Generalul Trajan Doda a vorbit la inima alegătorilor săi grānițeri bānățeni, Ungurii i-au rēspuns cu jurații maghiari din Arad, și decă n'a murit pe câmpiile de rēșboiu udate cu sānge românesc pentru patriă și Impērat, era cāt p'aci să-si gāsescă mōrtea în mōcirlele Seghedinului!

Când Ciocan cu ortacul său Nicovălă din Năsēud se umiliau la tōte poruncile din Pesta, baronul Banffy le rēspunde prin a depōseda pe grānițeri de averile lor grānițeresci și prin a maghiariza șōcolele lor românesci!

Când boerul din Voila, Nicolae Șerban, stă intins la masa verde în Pesta, căpitānatul țērii Făgărașului, în ceea-ce privesce administrațiunea, e maghiarizat, șōcolele grānițeresci *comunalisate*, adecă asemenea maghiarizate, ér vitejii grānițeri de odinōră au ajuns să facă *șilbok* (sentinelă) la ușa Sasului Bauszern.

Bānățenii, Crișenii și Maramureșenii au ocupat în permanentă scaune în parlamentul din Peșta încă de pe la anul 1861 până aprōpe de anul 1887 și cu tōte acestea, Romāni din acele ținuturi românesci n'au fost nici cu un gram mai bine tractați decăt Ardeleni rēmași acasă. Reprezentanții acelor bravi Romāni au eșit de acolo numai atunc, când s'au convins pe deplin, că Romāni nu mai au ce căuta la Peșta.

În fața acestor fapte, „legea electorală europeanescă” a lui Slavici-Brote e mai mult ca absurditate, e o adevărată stupiditate, pe care n'ar

fi cutezat s'o debiteze nici chiar un Moldovan Gerghely, fiind-că s'ar fi temut, că chiar și stăpānii lui îl vor crede smintit.

Conferință sērbescă la ministrul-președinte.

Sub titlul acesta „*Alkotmány*” dela 24 Martie scrie următoarele:

Am amintit, că ministrul-președinte Bānffy a convocat pe 26 Martie o conferință în palatul său, la care a invitat pe mai mulți fruntași sērbi, cu scop de a discuta asupra afacerilor autonomiei bisericesci.

Despre adevăratul scop al acestei conferențe, n'au cunosciută nici chiar Sērbi. E fapt însă, că foile lor discută viu această cestiune. Din parte bine informată ni-se comunică următoarele:

Nu se pōte sci încă, ce fel de cauze și cestiuni se vor desbata acolo (la conferință, și decă se vor lua în discuțiune numai afacerile, cari aparțin cercului de autonomie al bisericeii sērbesci gr. or., ori se vor atinge și cestiuni, *cari ating interesele naționalității sērbesci*. Br. Bānffy n'a comunicat scopul adevărat al conferenței *nici celor mai apropiāți ai săi*, el în privința acēsta e fōrte tainic. Dēr atāta totuși e sigur, că *finerea conferenței a pornit din însăși voința hotărītă a Majestății Sale, ér nu din concepțiunea ministrului-președinte*.

La acēsta conferință, pentru care invitarile s'au împărțit persōnelor numite „*de incredere*”, au fost invitați următorii: 1. Toți deputații sērbi ai parlamentului maghiar, înțelegend și pe membrii sērbi ai delegaților din Croația. 2. Patriarohul. 3. Banul (Khuen-Hedervary). 4. Br. Ioan Zsivkovits fostul șef al guvernului intern croat și Daniil Stankovici actualul șef. Eugeniu Dumcsa, primarul orășenesc din St. Andrei; actualii președinți lumeni ai Congresului bisericeii sērbesci: Dr. Ilie Vucsetics avocat în Neoplanta, Dr. Nic. Maks-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Statua dela Iași

a lui

Stefan cel Mare

(3)

(Urmare).

Un mare țēran dela Dunāre.

Era în Septemvre 1886, când am sosit pe piața Iașilor, în Moldova, unde se înalță grațios și mândru statua equestră a lui Ștefan cel Mare. Statua acēsta fusese espusă oāți-va ani mai înainte la salonul de pe Champs-Elysées. Am ajuns la Iași pe drumuri, ce eu le cuprind cu *Calea Cruciatelor*, cale ce străbate Europa dela Paris, la Constantinopol. Lectorul mă va crede, când i voi firma, că nu mă preumbiam ca un simplu turist pe drumurile acele lungi și inăpărtate, unde atât sānge al părinților noștri s'a prefăcut în vobură de praf galbunū la suflarea vântului. Călătorie mea nu era de loc un voieguiu de plăcere și nici vre-o distracțiā deșertă. Nu eram un călător neinvitat sau indiferent pentru omeni, cari mă vedeau trecend și dintre cari unii mă însoțiau până unde puteau și cât mai departe puteau. Veniam

fiind chiamat de omeni, cari aveau trebuiță de mine, spre implinirea unei datorii dictate de-o idee comună. Datoria acēsta era cu totul diferită de aceea a unui actor ambulant. Misiunea mea se mărginea de-a lucra, ca creștin amenințat în sufletul său și în Patria sa, în mijlocul altor creștini asemenea amenințați în sufletele și Patria lor, de nisece omeni jefuitori, cari lucrează din rēșputeri la ruinaea facultăților noastre morale, inchidēndu-ne cerul speranțelor noastre, ca cu atât mai bine să-si pōtă deschide bāncile lor de desclăține.

Aceia, cari mă însoțeau, erau Romāni de inimă; și țēranii dela Dunāre, cari veniau să ne vață, ne vorbeau de ceea ce le zace mai mult, decăt ori-ce la suflet: adecă de moșia strămoșescă, de pământul național ale cărui cereale se asimilēză în noi, prefăcēndu-se în sāngele nostru. Impreună cercetam motivele, ce dau unui popor dreptul de-a se crede la el acasă, în țēra al cărui nume îl pōrtă de secol și pentru care și-a vērșat sāngele de atātea ori.

Nu puteam admira d'ajuns ființa robustă a acestor țērani dela Dunāre, cari conoctrēză în sufletele lor sublimul mister al pământului devenit om. Fisicesce țēranii țērmului spălat de Dunāre sunt superbii,

bine făcuți; au bustul drept, umerii frumoși, capul nobil, fisionomia energioă, privirea limpede și nasul bine plantat. Portretul lui Marcu Aureliu a rămas adevărat până ađi, cu tot așa ășisul progres, cu tōtă civilizațiunea molesitoare. Sufletul *țēranului dela Dunāre* (le payson du Danube) din fabulă e tot atât de mare și tot atât de independent, ca odinōră. Țēranul dela Dunāre e tot vechiul luptător și elocintele aparător, care scie vorbi cu inimă pentru pământul său, pentru munca sa. El e și ađi un suflet mare, o ființă de bun simț și vorbăreț, cum ni'l prezentă Lafontaine. Vocea lui, când vorbește de Patriă, se înalță ca vocea vântului. Acest colos, incins cu cingătōrea lui de pele și cu toga pe spate, brodată ca un stindard, e fiul spațiului. Trăesce pe înălțimi, în plin aer, păzind orizontul Patriei sale. Pērul său lung, cu plete ca Ludowig XIII, s'agită la discursul său, ca frunzele stejarului în vijelia furtunii. Silueta acestui țēran face parte din întinderea plaiurilor fertile, a holdelor mănōse. Plugarul român are un suflet de erou. Devotamentul pentru moșia sa e hotarul existenței sale de om. Preocupațiunile sale personale nu vor merge nici-odată mai departe, decăt ideea

de pământul său. Tōte eforturile inteligenței sale n'au alt scop, decăt cinstea și mărirea Țērii. Lumea intrēgă a văduț pe timpul rēșboiului din 1877—78 (în urma cărui trebuia să rēșară libertatea Romāniei) cum tōte opintelele acestor țērani se întruniau într'un singur focar, întocmai cum se topesc bucățile de oțel într'o masă lichidă spre a turna tunuri din ea. Acești eroi infruntau ardōrea *cuptorului de foc* al rēșboiului sfânt, spre a scōte din el capo d'opera independentii lor. Nici un sacrificiu nu li-s'a părut irealisabil, când a fost vorba d'a da Țērii sēmăntura lor personală; nimic nu li-s'a părut imposibil spre a fi demni de rēspunderea ce urma din intrarea lor în societatea Statelor europene neatirnite. Pentru menținerea acēstei situațiuni, țēranul dela Dunāre va consimți tot-d'auna la ori-ce sacrificii cerute de bunul renume al Patriei.

Astfel e țēranul român. Un astfel de bărbat, care astfel pricoepe legăturile, ce unesc omul de pământul din care a crescut: este o ființă croită în plin lirism, în o vastă atmosferă. E un erou, ce aparține epopeii. E mai presus de mediocritate. În jurul persōnei sale radiōse e un cearcān de raze, o aureolă de possiā propriā d'a

movies și Dr. George Vukicsevics advocat tot din Neoplanta și Dr. Mihail Polit.

Episcopii n'au fost invitați, ceea ce e destul de bătător la ochi, tocmai când e vorba de a-se discuta cestiuni bisericești.

„*Branik*“ din Neoplanta condamnă eliminarea episcopilor dela conferență, și nu e de loc mulțămît, că interesele clerului le reprezintă numai patriarhul. De asemenea „*Branik*“ vestejese procederea guvernului, că n'a invitat la conferență pe nici unul dintre orifonii partidei radicale sârbesci.

Etă ce dice fôia sârbescă:

„Dacă guvernul are intenția de a se informa în toate privințele despre stările noastre — la așa ceva nu s'ar pute face imputări. Noi totdeauna ne-am plâns de guvern, cât de rău este informat. Din cauza această de repetite-ori am pornit deputațiunii către ministrul, spre a'l informa despre situație. Dér, precum am mai dis'o odată, cu greu ne vine a crede, că intențiunile guvernului sunt sincere. In ori-ce cas, guvernul trebuia să indice scopul conferenței, pentru-ca ômenii, cari se duc la conferență, să șoie de mai înainte cum stau; de asemenea era de lipsă să se șoie, cine e invitat, ca respectivii să se pôtă înțelege ei între ei cum au să procedă. Și din partea opoziției trebuiau să fiă chemați mai mulți.

„Despre scopul conferenței se spun diferite lucruri. Astfel am audît, că guvernul are intenția, să încuviințeze ținerea congresului național-bisericesc, est-an, *dér în Budapesta*. Pôte-că Bánffy va întreba pe Sârbii, ce vor fi de față, cum s'ar pute întocmi această trebă? La ori-ce întâmplare ar fi bine, ca cei chemați să-i spună verde lui Bánffy opiniunea națiunii. Dacă se pregătesce vre-un rău, se pôte impedeoa, seu cel puțin datoria către națiune impune fiacărnia, să se nisuiască a impedeoa răul. La ori-ce cas ar trebui să spună lui Bánffy și aceea, că el n'are drept să se amestece în afacerile noastre bisericesc-naționale, astfel că nu el trebuia să convoce o asemenea conferență. Acesta cade în sarcina patriarhului nostru, ér nu a lui.

„Vremile sunt deci foarte serioase. In acest moment nimeni nu șoie, unde guvernul are intenția să se oprască pornit pe această cale. Trebuie să fim cu mare luare aminte.“

Ieri după amăzi s'a ținut o conferență preliminară în palatul ministrului-presedinte.

La totă întâmplarea lumea e curiosă a ști, ce pregătesce Bánffy cu Sârbii, tocmai acum în ajunul mileniului. Vom vedé.

Congregațiunea din Deva.

Er, după încheierea foii, primiram următorea soire din Deva:

In congregațiunea de astăzi (24 Martie st. n.) comisiunea permanentă a propus, ca să se țină, în luna lui Maiu, o ședință festivă.

Față cu această propunere, membrul *Francisc Hossu Longin*, basat pe mai multe motive, face contra-propunerea, ca propunerea comisiunei permanente relativă la ținerea ședinței festive să se ia dela ordinea zilei; tot-odată declară sus și tare, că el, și după părerea sa, toți membri români vor sta departe de acea ședință festivă.

Această contra-propunere a stérnit mare resens la membrii maghiari, cari au erupt în îndatinatele lor esclamări insultătoare, ér membrii români au aprobat cu viue aclamațiunii pe contra-propunător.

Majoritatea a primit propunerea comisiunei permanente. Ședința continuă.

Lăsăm să urmeze acum și contra-propunerea d-lui F. H. Longin, din cuvânt în cuvânt:

Contra propunere.

Față de propunerea comisiunei permanente, (punct. 10 din ord. de zi) subscrisul, fac următorea contra-propunere:

Având în vedere, că așa numitele festivități milenare, ce se vor arangia în anul acesta la Budapesta, eu nu le țin de serbări ale țării, ca unele ce ar isvorî din dorința și însuflețirea adevărată a popórelor, cari constituiesc acest stat totdeauna poliglot;

având în vedere, că absoluta majoritate a locuitorilor acestui comitat, o fac Români, cari nu au nici un motiv, ca să participe la festivitățile numite milenare; având în vedere, că nici Maghiarii de aici și din alte părți ale țării, nu toți se însuflețesc de acele festivități;

având în vedere, că este un fapt afară de totă indoiala, că serbările milenare nu sunt decât înscenări maghiare, de cari noi Români din foarte multe motive, nu ne putem însufleți;

având în vedere, că ședința festivă, ce se proiectează a-se ținé, pe noi Români absolut nu ne încăldeșce, ci din contră o privism și o considerăm, ca o formală demonstrațiune contra simțului național al majorității comitatului:

Congregațiunea să ia dela ordinea zilei propunerea comisiunei permanente.

Totodată declar sus și tare, că la oas, dacă s'ar primi propunerea comisiunei permanente și s'ar ținé ședința festivă, eu din parte-mi și cred, că toți membri români, vor sta departe dela acea ședință festivă.

Deva, 24 Martie 1896.

Francisc Hossu Longin, membru al congregațiunei.

Românii Macedoneni.

„*Timpul*“ din Bucuresci a început a publica o seriă de articuli asupra Românilor din Macedonia. Estragem următorea parte din primul articol dela 12 (24) Martie:

Crescuți de dascălii de peste Carpați n suvenirile Daciei-Traiane, puțin, foarte puțin erau aceia dintre noi, cari se gândeau la Români din drépta Dunărei. Și cu toate acestea ei nu sunt de despretuit.

Deosebit de Dobrogea, pe care mulțumită vitejiei noastre, am reluat-o, deși nu întregă, după vécuri de despărțire, nemul nostru este foarte răspândit în drépta Dunărei.

In Serbia Români forméză un colț compact răzimat pe Dunăre, și dacă statisticele oficiale însuméză 150.000, trebuie să fim siguri, că sunt mai mulți.

In Bulgaria, Români ocupă mai tot malul Dunărei. Compacți împrejurul Viduiului, numeroși în Silistra și în Turtuocia, ei sunt răspândiți într'o mulțime de localități, și mai ales d'alungul riuilor, cari se varsă în Dunăre.

Mult însemnați sunt Români din Macedonia, Epir și Albania.

Numărul lor este una din enigmele etnografiei. Unii îl scobóră până la 300.000, alții îl urcă peste un milion. Ori unde ar fi adevărul între cifrele acestea, nu este de tăgăduit că, între Archipelag și Adriatică, în munții Pindului și în câmpiile Macedoniei trăiesc un ném românesc, un ném înșetăt de cultură românească și pentru care deja Bucurescii sunt ceea ce pentru Creștinii este Ierusalimul și pentru Musulmani Mecca.

Dér nu numai prin număr se statornicește importanța relativă a némurilor. Chiar acolo, unde Arâmâni sunt în minoritate, nu încape indoială, că ei alcătuiesc păturile dirigitóre, că ei înfățișéză averea, că al lor este comerțul și industria, ca ale lor sunt orașele.

Dacă este adevărat, că conștiința lor împede despre naționalitatea românească este de dată recentă, nu este mai puțin adevărat, că nici odată nu s'a rupt comunicația între ei și noi...

Arâmâni sunt pentru noi o clientelă firăscă în Peninsula-balcanică.

Și nu este lucru de nimic d'a avea cineva o clientelă peste granițele țerei sale.

De sigur, că nu este vorba pentru noi nici de cuceriri, nici de anexări. Dér să ai și aiurea o populație românească, cere să cugete, ca tine, și să trăiască din viața ta sufletescă, este de un neprețuit folos.

Importanța Arâmânilor pentru noi nu este numai culturală, dér și politică. Culturală nu mai încape vorbă. Suntem prea puțin noi Români pe suprafața pământului,

ca să putem voioși perde dela cultura românească măcar o jumătate de milion de ômeni.

Importanța politică este și mai mare. Grația existenței Arâmânilor, se transformă pentru noi în datoriă ceea ce alt-fel ar fi numai un drept.

Istoria ne-a făcut între popóarele creștine din Peninsula-balcanică *primi inter pares*. Singuri noi am rămas în picioare în fața cuceririi otomane. La noi numai a rămas o societate, un guvern, o existență de stat.

De aceea vécuri s'au adăpostit la noi creștinii din Peninsula-balcanică fără deosebire de neam. Aici, sub ocrotirea săbiei noastre, au găsit ei o mângăere pentru patria perdută, aici au visat renescearea neamurilor lor sdrobite.

Când în vécul nostru popóarele din Balcani au creșcut, că a sosit césul de a încerca o înviere a trecutului lor istoric, tot la noi, tot pe pământul primitiv al României s'au făcut întâiele încercări. Eteria grecescă și bandele bulgare, din stănga Dunărei au pornit.

Conștiința tradițională a rolului nostru istoric, ne-a împins în resbelul din urmă, în care ne-am vârsat sângele și oheltuit comorile, ca să se înființeze un principat bulgar și să se sporéscă stăpânirile Serbiei și ale Greciei. Ér în anul din urmă tot această conștiință ne-a făcut să dăm necondiționat sprijinul așa de folositor, pe care l'am dat Bulgariei în firescile ei nisuițe d'a sta neatârnată.

Avem dér de sigur dreptul netăgăduit d'a ne spune cuvântul nostru în tot ce se petrece, în tot ce s'ar putea petrece de-a drépta Dunărei.

Vięta noastră istorică a fost și este legată cu cele de acolo. De sórta celor din Peninsula-balcanică nu se pôte hotări fără noi și în potriva noastră.

SCIRILE ZILEI.

— 13 (25) Martie.

Curtea și mileniul. O telegramă din Budapesta comunică, că la Viena se fac cele mai mari pregătiri pentru-oa Curtea să fiă reprezentată la mileniu cu cea mai mare pompă posibilă. Pentru Majestățile Lor s'au ales două dintre cele mai scumpe echipagii de gală, împodobite în mod extraordinar. Fiă-care dintre echipagii va fi tras-de câte 8 cai, ér archiducii și archiducesele vor avé echipagii cu câte patru cai. Un incredințat al ônciului Curții a sosit la Budapesta spre a închiria pentru archiduc și archiducese primele etagii ale otelelor „Hungaria“, „Bristo“ și „Continental“.

—o—

Pasărea mălăia viséză. „*Alkotmány*“, organul partidei populare, publică următo-

inspira poeme de trei-deci de mii de versuri. E o lume întregă el singur, o istorie, un trecut, un viitor. Plugarul acesta, care nu pierde nici odată din vedere frumșeta poeziei cu totă truda ce-și dă cu munca câmpului, mi-s'a părut o ființă excepțională, de elită, gardian predestinat spre a ne proba ce e eternel și ineluctabil în sfântul mister al Patriei, cu totă stricăciunea secolului. Acest muncitor, care într'o zi încăleacă pe calul său de câmp, spre a-și cuceri la Plevna independența, e un poet extraordinar, un poet în acțiune și ale cărui gesturi devin tot atâtea cântări de biruință. Poezia lui se inspiră din ritmul puternic al destinului; ea 'i vine din pământul ce-l apără cu prețul vieții sale; el o datoresce modulului cum înțelege defensivă solului natal. În poezia Românuului se reflectă cerul transparent al Țării, ceriu, ce-l arată cu degetul, când vorbește. *Gura acestui An-teu dela Dunăre, cântă ca o liră, când istoricesce sacrificiile trecute și cele ce e gata încă a-le face pentru moșiora lui mult iubită. El vorbește de Patria sa, ca d'un patrimoniu real și care nimeni nu l'ar înștrăina, fără d'o luptă crâncenă. Moșia e averca, pământul, bmele, vieța sa.*

Dér Românul mai are și moșia strămoșescă, ce e patrimoniul său moral, obiectul cultului său național. Țéranul nostru are gestul de apostol, vocea unui misionar, când vré să se esplice asupra acestui cult și să-și expue cu convingere idealul puternic, ce-l însuflețese. Védându-l cineva ar dice, că e o statuă d'o epopeă vibrantă, creată pentru a-ne proba, că omul, care a primit dela Dumnezeu un pământ de stăpânit, trebuie să-l stăpânească, și că e merit să mențină comunicațiunea între seva pământului și electricitățile consolante ale firmamentului.

Pentru acești fii ai solului român, Țéra e totul, seu mai lămurit, pământul e totul. In limba lor ei își numesc pământul *Țéra-românească*. Patria residă în pământ. Un plugar, acolo nu se numesc plugar. El se numesc *țéran*, ca și pământul său natal, *Țéra*. El e Român. Acest țéran e Român chiar și în Austria, unde sunt astăzi Români pe porțiunea de pământ, ce politica a dat'o Corónei austriace. Românul din Austria nu abdică la calitatea sa de Român. *El e Român* din Transilvania, din Bănat, din Maramureș etc. etc. Pământul a conservat pentru acești Daco-Ro-

mâni (cari au și sânge celtic în dênșii) caracterul cu care i-a înzestrat providența. Relațiile sînte, stabilite între om și teritorul al cărui nume-l pórta (și al cărui lut constituie trama mușchilor săi), au păstrat la Români toate virtuțile providențiale. Pentru dênșii pământul e leagăn, mamă, templu, obiect de adorație și de sacrificiu. Pământul inobiléză și sanctifică devotamentul celui ce-l veneréză. Țéranul dela Dunăre persistă a vedé în cultul plaiurilor și văilor sale începutul tuturor drepturilor sale la viețe. N'am putut constata, decât cestiunea proprietății individuale, ca atare, ar fi într-o cât-va în joc în ce privește amorul de Patriă. Din contră, identificarea cu solul natal merge până acolo, că pământul Țării e semnul etnic al individualității sale. E o Românie, cum e un Român. Dér Român nu e atât un nume, cât un titlu. Intrebați pe-un țéran, ocupat cu munca petecului său de pământ, roditor ca un dar ceresc. Dacă nu-i scîrți numele, dice-ți-i numai simplu „*Române!*“ Imediat va înțelege, că lui voiți să vă adresați și vă va răspundă cu blândețe și politețe. Acești țérani, cari sunt perpetuii soldați ai ideii de Patriă, sunt blândi și

omenoși. Românul se va îndrepta deci spre D-Vóstré, după ce mai 'nainte vă va fi salutat, cu pasul măsurat al unui om, care se șoie acasă la sine, pe pământul său românesc, mândru de titlul, ce i-l'af dat adresându-i-vé. Va veni așa-déră spre D-vóstré cu aerul unui duce pe apanajul lui, neconteut încântat de titlul de Român, care e numele său colectiv, titlul rasei sale.

Acești ômeni soiau, că nu eram din țéra lor, că eram de pe pământul Franciei. 'Mi diceau prin urmare: *Francesul*, pur și simplu. Și era d'ajuns atât, mai ales, că ne înțelegeam foarte bine asupra ideii, ce ne unia: ideia, că un popor are dreptul și datoria de-a-și apăra, în contra apetiturilor celor fără de patriă, pământul din care e carnea de pe el, pământul în a cărui pază l'a însărcinat bunul Dumnezeu, de ôre-ce pământul acela e tabernaculul vieții umane. Ei se strinseră în jurul meu, căci vedeau, că simțiam ca și ei, pricepeam ca și ei dragostea de moșie strămoșescă, opusă la aceea ce J. J. Wein, într'un moment de luciditate, numise infiltrațiunea rasei jidovești. Impreună avurăm apoi a înfrunta multe primejdii pentru

rele: „După cum se telegrafiază din Sibiu, Românii din Ardeal au hotărât, să țină acolo în Septembrie o conferință de alegători. E probabil, că conferința va declara părăsirea pasivității, și astfel Românii vor lua parte de fapt la nouele alegeri în Ardeal“. — Nu-i vorba, asta ar dori-o căpeteniile partidei populare. Dela dorință până la realizare însă e un mare pas.

—o—
Socialiștii creștini germani. Așa numita fracțiune-Stöcker a socialiștilor creștini germani a împărțit dările aceste programul, în care accentuează *deplina independență a bisericii față de statul*; cere susținerea școlilor *confesionale*; restrângerea acuirării de averi prea mari; reforma bursei; asigurarea generală a muncii; procedură energetică contra împedării *usurării din partea Jidănilor și scoterea funcționarilor jidani* din oficiile mai înalte precum și *dela catedrele de universitate.*

—o—
Societatea academică social-literară „România Jună“ din Viena s'a constituit comitetul pe semestrul II în următorul mod: Președinte: stud. techn. Teofil Popovici; Vice-președinte: Drd. med. Victor Colceriu; Secretar I: stud. med. Titu Pertia; Secretar II: stud. techn. Cornel Horșia; Cassar: stud. med. Mariu Sturza; Controlor: stud. techn. Cornel Comanescu; Bibliotecar: stud. techn. Eugen Munteanu; Econom: stud. forest. George Sërbu. *Pentru comitet:* Președinte: *Teofil Popovici*; Secretar: *Titu Pertia.*

—o—
Incapabili de a da satisfacție. Am fost arătat deja, ca studenții universitari din Viena au declarat de incapabili pe colegii lor jidani de a satisfacție cu arma. În afacerea aceasta s'a făcut și o interpellare în parlamentul austriac. Ministrul de instrucțiune *Gautsch* a declarat drept răspuns, că Rectorul și Senatul universității din Viena au pornit cercetare, al cărei rezultat până acum e, că *pe-un student*, care a presidat la respectiva ședință a universitarilor, *l'au eschis pe o jumătate an dela universitate*, ér mai mulți au fost dojenți aspru, dându-le și *consilium abeundi.*

—o—
Intimpinare. D-l I. Popa, redactorul fôiei umorostice „Calicul“ din Sibiu, ne trimite o intimpinare, în care se apără în contra învinuirii, ce i s'a făcut în coloanele „Tribunei“, că adevărat administrațiunea „Calicului“, după încetarea acestei foi, n'ar fi voit să înapoieze prețul de abonament celor ce l'au plătit înainte. „Vreau să știe“ dice d-l Popa, „că administrațiunea „Calicului“ n'a denegat nimănui replătirea plusului de abonament; că despre cei ce prin „Tribuna“ își reclamază plusul de abonament, administrațiunea „Calicului“ n'are cunoștință“. etc. Celelalte părți ale intimpinării,

causa noastră, primejdii de acelea cărora e expus cine-va, când luptă în primele rânduri pe pământul românesc, atât timp pe câmp de bătăi în contra invasiunilor din Orientul asiatic. Mie 'mi vibrăz încă în auz vocea mulțimii imponente, ca un cântec de vitejii, când sosirăm pe piața din Iași, înaintea statuei lui Frémiet. „E Frances cel care ni-a făcut statua acesta! Ea e făcută pentru noi“, dicea lumea adunată în jurul meu. Cu ce bucuria vedită 'mi prezentau acești bravi monumentul de care totă Țera e mândră. „Stefan cel Mare, e Stefan cel Mare al nostru“ imi spuneau dânsii „și e cel mai mare Român împreună cu Mihai Viteazul“. Și cu ochii plini de entuziasm 'mi arătau statua marelui soldat, al cărui nume e aureola patriei. Acest Stefan fu aproape un contemporan al Jeannei d'Arc. Eroina noastră își propusese d'a regula într'o di socotela cu Mohamedanii. Stefan cel Mare luă asupra-și misiunea aceasta.

(Va urma.)

nefind destul de obiective, nu le putem publica.

—o—
Érași nenorocire cu gaz. Éri séră, între orele 9—10, s'a întâmplat o mare nenorocire în locuința rabinului Wechsel Albert din strada nouă, în loc. Pe când servitorea curăța papucii în bucătăria, deodată lampa de lângă ea explodă și stropindu-o, se aprinseră hainele de pe biéta față. Servitorea, așa încunjurată de flacări, cum era, începă să țipe și să fugă dintr'o odaie într'alta. În odaia a treia durmia familia rabinului. Când fata intră aici, membrii familiei săriră tipând din așternuturi și în marea lor spaimă nu sciau pe ce să pună mâna, căci se aprinseseră acum și perdelele ușelor, pe unde trecuse nenorocita față: ardea în bucătăria, ardeau la ușele odăilor și ardeau hainele de pe servitoare. În fine a succed totuși a localiza și stinge focul, servitorea fu acoperită cu o plapomă și așa se stinseră și flacările hainelor ei, a rămas însă arsă tare, așa că i cade pielea de pe corp. La 12 ore din noapte ea a fost transportată la spital.

—o—
Trenuri de lux. În Ungaria ou 1 Mai începend vor circula pe căile ferate principale mai multe trenuri noue de lux, ou o celeritate de 80—90 kilometri pe oră. Aceste trenuri sunt de construcția cea mai nouă și au cupele numai de clasa I bine arangiate, încât cu drept cuvânt se pot numi trenuri de lux. Trenurile aceste vor percurge distanța între Viena și Pesta tour și retour în timp de 3 și 1/2 ore. Trenurile vor pleca din aceste două capitale séra la 5 ore și 50 minute. Din Budapesta spre Cașovia va pleca la 10 ore 40 minute, ér dimineața la 6 ore 52 minute sosese în Popréd-Felkan. Dela Arad pleacă la 1 oră 55 minute d. a. și a doua di trece prin Predél și la 11 ore 25 minute sosese în Bucuresci. Intre Pesta și Fiume încă va circula un astfel de tren, care în timp de 12 ore va percurge calea între Pesta și Fiume. Trenul va pleca din Pesta dimineața la 7 ore 15 minute, din Fiume însă la 8 ore 30 minute a. m.

Reforma examenelor de maturitate.

Scim, că ministrul instrucțiunii publice Wlassics are de gând să reformeze examenele de maturitate. În scopul acesta a convocat o conferință de specialiști, ce s'a ținut Lunia trecută sub presidiul ministrului. Conferința s'a ocupat mai ales cu următoarele două întrebări: 1) Fire-ar ore consult din punct de vedere pedagogic, ca pe lângă anumite condițiuni să se pôtă dispensa tinerii dela depunerea examenului de maturitate și mai ales dela examenul verbal? 2) Cum s'ar mai pûtă ore simplifica partea formală a examenelor de maturitate?

Discuția asupra acestor întrebări a dat ocaziune la schimbarea multor idei între membrii conferinței. Deși partea cea mai mare dintre ei s'au declarat în principiu în contra admiterii unei dispensări, de temerea ca să nu decadă nivelul examenelor de maturitate, s'au arătat totuși dispuși de-a admite dispensarea dela examenul oral pentru acele obiecte, din cari se fac și examen scripturistic. Escepțiune, cred membrii conferinței, să se facă numai cu limba și literatura maghiară, „din care examenul scripturistic și oral este obligator pentru fiecare scolar și în ori-oe împrejurări.“

A fost vorba și despre *scripturistica din limba latină*, față cu cari aproape toți membrii conferinței au fost de părere, că ar trebui să se scotă din us, „respective să se înlocuască cu traduceri din latinesce în ungurese“.

În decursul discuțiunilor ministrul Wlassics a accentuat, că el are în vedere exclusiv numai considerațiuni pedagogice și că la dispensarea dela examen nu vré să țină seama nici de o considerațiune administrativă. De altă parte a accentuat, că dorința lui este de-a se face tot posibilul, pentru-ca examenul de maturitate să corespundă adevăratului său scop.

Tôte ca tôte, dér principalul lucru este și aici *limba maghiară*. O reformă proiectată de Wlassics nici că s'ar pûtă să nu tindă în primul loc la maghiarizare.

Africa.

Intre cabinetele din Londra și Paris se face un viu schimb de note diplomatice în afacerea expedițiunii englese la Sudan. O parte a pressei franceze își dă silința a pune pedeci expediției prin amenințări.

În același timp însă Englesii din Egipt au început deja mișcările războinice. O brigadă din 1800 omeni a înaintat până la *Hannik*. Se crede, că în timpul cel mai scurt vor fi pornite la drum trupe mai numeroase.

Se privesc tratările de pace ou negus, ele înainteză foarte cu greu. *Menelik* pretinde o despăgubire de 30 milioane franci, sumă pe care Italianii vor da-o numai foarte anevoiă.

De altfel *Baldissera*, în ultimul său raport dă expresiune speranței, că-i va succede a înlătura greutatele și a încheia o pace onorabilă.

*
 Cabinetul Rudini — pe care de altfel regele Umberto l'a autorizat ou disolvarea camerelor la cas de necesitate — se pregătește a proceda foarte energic față cu pricinitorii fiascului. Contra generalului Baratiери tribunalul militar a și înaintat deja acuză, și e foarte probabil, că șorțea lui o va ajunge și fostul ministru-președinte Crispi.

*
 „Agentia Stefani“ anunță din Mas-sauah, că situația continuă a rămâne neschimbată. Negus staționează lângă Adagamus. Fortăreța Adigrat, pe care o păzește într'un cerc larg, e provădută din belșug ou alimente și are tôte condițiile necesare pentru a rezista cu succes.

SCRIRI ULTIME.

Bucuresci, 24 Martie. Direcțiunea căilor ferate române se dice, că nu este înclinată de-a primi propunerea direcțiunii oailor ferate unguresci, ca să se organizeze trenuri de plăcere în România cu ocaziunea sărbărilor milenului. Un funcționar înalt dela direcția din Budapesta a drumurilor de fier se află acum aici în afacerea aceasta, și pentru a urgita facerea juncțiunii prin Turnu-Roșu a liniilor ferate ungare și române.

Paris, 24 Martie. Din Petersburg se anunță, că Turcia este hotărâtă a lua poziția în contra planurilor Angliei în Sudan. Turcia nu va avé să permită, ca Anglia să se atingă de Egipt. Sultanul va adresa tuturor puterilor o notă de protestare.

„*Novoje Wremja*“ declară, că Rusia nu va lăsa la nici o întâmplare ge Franca singură, ci va opera alături cu ea. Lumea pôte să se aștepte la evenimentele cele mai serioase, deore-ce Franca a pășit acum pe terenul faptei „*Viedomosti*“, dice, că situația este foarte critică.

DIVERSE.

Epistola lui Meulik. Regele Menelik, cunoscutul învingător dela Adua, a scris o epistolă interesantă misionarului engles *Clarke*, epistolă plină de „sciințe“ metafisice, teologice și filosofice care este următorea:

„Pace și mântuire în numele Domnului! D-ta greșesci, decât crești, că eu sunt nesimțitor față de rugăciunile d-tale. Eu stimez tôte rugăciunile credincioșilor, chiar și decât s'ar deriva dela vr'un băiat din Europa. Nu toți omenii din regatul meu sunt atacători, nu toți oomit nedreptatea de a-se arunca asupra acolora, cari sunt mai slabi, decât ei. Nu toți au ingenușchiat înaintea lui Bâl, deul războiului. Mulți — acesta o știu sigur — să rogă lui Dumne-

deul restignit pe cruce, care e Dumneșul dreptăți și al păcii. Cu aceste sunt pe deplin de-o credință și mă simt fericit, decât pot să mă rog pentru mine și poporul meu. Eu aș dori, ca dreptatea să se încube în cele sfinte, și în locul evangheliei celei modificate, care justifică necredința popórelor din Europa, să se întorcă la evanghelia dréptă, care s'a folosit odată cu crearea lumii. Cu ce drept scot ei afară partea, care anticipéază nascerea lui Isus Christos, și pentru-oe mutiléază aceea, ce Dumneșul a lăsat pentru vecie. Christos nici când nu și-a negat caracterul răssei sale, după-ce mamă-sa a 8-a di după nascere l'a tăiat împrejur. A oprima ceea-ce Dumneșul a statorit din „epocă în epocă“ și din „veci în veci“ înseamnă clătinarea credinței și provocarea unei aparițiuni cum o fac acum Europeanii. Volniceșc pe Jidani nu numai în străinătate, ci chiar și în patria lor, deși ei încă sunt suflete creștine și avem să le mulțămim pe Mântuitorul nostru. În regatul meu sunt mai mult ca 300,000 de locuitori și aproape diș toți gustă independența, totuși sunt omeni foarte leali și muncitori. Nu fac nici când conspirațiuni, plătesc dările și onorează pe deul Abbi al nostru, ou și Creștinii pe al lor. Dacă în Europa, Jidanii sunt mai răi, nu dovedesce alt-ceva decât, că și Creștinii sunt mai răi. Domnul nostru Isus Christos pe lemnul crucei le-a iertat lor (Jidanilor), atunci pentru-oe îi mai persecută? Pe d-vóstră ce! puțin nu vă persecută. De-ar face și celelalte popóre europene asemenea! Întorčeți-vé érași la Dumneșul nostru, onorați-i porunciile, nu faceți deosebire între profetul Moise și Apostoli, séu între sfântul Petru și sf. Paul. Care voesce să servescă lui Dumneșul, să nu fiă împedecat. D-ta știi aceste, trimis al lui Dumneșul. Înveța acesta în Europa și Asia. În Africa voiți înveța eu. Indurarea lui Isus Christos se piutescă asupra d-tale! — *Menelik.*

Cât costă un canar? Precum se știe Germania este patria pasărilor-canar. Neguțătorii din Harz cresc peste an cel puțin 100,000 de pasări și le vënd în tôte părțile lumii. Prețul unei pasări-canar este 4 măroi, ér al celor, cari cântă mai frumos este 40, 50 și chiar și 100 de măroi. Pasările aceste mai bine sunt plătite în America. Nu demult o domnișóră, ou numele Gould, a cumpărat o pasăre canar frumoasă ou 1000 de dolari (4000 măroi). Neguțătorii din Harz fac un câștig anual ou pasările-canar de 250,000 de mărci.

Literatură.

A apărut Nr. 26 din Biblioteca pentru toți: *Dr. Urechia: Dușmanii noștri*. Cine-i ucigașul? Această operă este inedită și are mai multe fotografii ai „dușmanilor“, însă fără iscaliturile lor.

Primăvara, revistă enciclopedică lunară, organul societății de agricultură, „Primăvara“ jud Prahova. Director Ioan Gr. Sorescu și George Cernat. Apare în Ploeshti odată pe lună și costă pe an 4 lei pentru România și 5 lei pentru străinătate. Anul I nr. 3 pentru Martie a apărut ou următorul sumar bogat și bine ales: Cronica agricolă: Ion Gr. Sorescu. Proiectul de lege p. sindic. agric.: George Cernat. Biserica: Dem. Mindricelul. Chestiunea agriculturii: I. E. Mihăescu. Industria națională: G. Negoescu. Din suferințele învătă. (Poesie): Remus N. Begnescu. Copii: Cr. Voiculescu. Lucerna: N. Florescu. Eroi și Barți: I. Drăgănescu. Practica pedagogică: Ioan Nichitescu. Moda și școala: N. Gideiu. Din obs. staț. udometrice: Dem. Mindricelul. De ce... (poesie): Teodor Iordan. Dejurna la C. F. B. Delablidare. Epigrame: (Arhiva). Ghicitori: N. Pruşanu Bibliografii; * * * Poșta lunară: „Primăvara.“

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Raior.**

Foulard-Seide 60 kr.

bis fl. 3.35 p. Met. — japanesische, chine- sische etc. in den neuesten Dessins und Far- ben, sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 35 fr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 verschid. Farben, Dessins etc.). Porto- und steuerfrei ins Haus. — Muster umgebend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hoff.), Zürich.

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Martie 1896.

Table with 2 columns: Item name and price. Items include Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. oil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Cursul pietei Braşov.

Din 25 Martie 1896.

Table with 3 columns: Item name, unit, and price. Items include Banonote rom. Cump. 9.50 Vënd. 9.53, Argint român. Cump. 9.40 Vënd. 9.45, etc.

Nr. 178/1896.

PUBLICAȚIUNE

Oficiul orfanal orăşenesc aduce la cunoştinţă publică că în 28 Martie a. c. la 9 ore se va vinde cu licitaţie în localul oficiului orfanal holdele ale curentatului Georg Schneider şi anume:

Holda din câmpul săcelelor brazda a 5-a N. Top. 10908 în mărime de 1250□°, holda din câmpul de mijloc brazda a 1-a N. Top. 18195 în mărime de 1150□°, holda din câmpul de mijloc brazda a 5-a N. Top. 14451 mărimea 1425□°, holdele din câmpul Christianului la capul brazdei II N. Top. 20272, 20273, 20274 mărimea de un jugăr 149□°, holda din câmpul Christianului brazda I N. Top. 24593 mărimea 1237□°, holda tot acolo N. Top. 24597 mărimea 1237□°. Condiţiile se pot vedea la oficiul orfanal orăşenesc.

Braşov 4 Martie 1896.

850,3—3 Oficiul orfanal orăşenesc.

Nr. 4245 - 1896.

Publicaţiune!

Conspectele asupra evaluării şi prescrierii chiriei de apă pro 1896 se află în biroul administraţiunei apeductului orăşenesc din 26 Martie a. c. până la 3 Aprilie 1896 dela 8—11 ore înainte de prânz.

Reclamaţiunile în contra acestei evaluări şi prescrierii au de a se aşterne libere de timbru acestui magistrat în decurs de 8 zile, începând cu ziua în care s'a îmanuat libelul pentru solvirea chiriei de casă.

Reclamaţiunile mai târziu aşternute nu se primesc.

După expirarea termenului de re-

clamaţiune are de-a se solvi chiria apei pentru 1 şi al 2-lea quartal 1896 în decurs de 8 zile, deoarece în cas contrar incassarea ei se va dispune pe cale de execuţiune.

Braşov, 19 Martie 1896.

942,2—3

Magistratul orăşenesc.

Anunţuri (inserţiuni şi reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administraţiunii. In cazul publicării unui anunţ mai mult de odată se face scădământ, care creşte cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans“.

Seson de primăvară şi vară.

Avem onărea a recomanda Onor. public

Producţiunile noastre din lână curată,

numai

FABRICAȚIE PROPRIE

de postavari şi mărfuri de modă.

Atragem atenţiunea On. public asupra Stofelor de pardesiuri şi uniforme, pleduri pentru bărbaţi, plapome de vară etc.

Nu mai puțin recomandăm şi fabricatul nostru, ce l'am introdus ca specialitate:

LODEN ARDELENESC,

Touriştilor, amatorilor de sport, economilor şi ţeranilor. Fabricatul nostru în privinţa durabilităţii şi solidităţii este de preferat așa numitelor Loden de Stiria şi Tirol, de aceea este foarte potrivit pentru costume de vânat, Havelocks şi mantale.

Ne rugăm de o cercetare cât mai numărosă.

WILHELM SCHERG & C-ie.

940,2—8

AVIS!

Prenumeraţiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face şi reînori ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţi să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit şi să arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Budapesta—Arad—Teiuş

Table with 10 columns: Trenu mixtu, Trenu de persón., Trenu de persón., Trenu accel., Trenu de persón., Trenu de persón., Trenu de persón., Trenu de persón., Trenu de persón., Trenu mixtu. Rows list stations from Viena to Teiuş.

Budapesta, gara de vest—Ruşava—Vêrcerova

Table with 10 columns: Orient. Expres, Trenu de persón., Trenu accel., Trenu de persón., Trenu accel., Trenu de persón., Orient. Expres, Trenu de persón., Trenu accel., Trenu de persón. Rows list stations from Viena to Bucuresci.

Braşov—Chezdi—Oşorhei

Table with 6 columns: trenu mixtu, trenu de persón., trenu de persón., trenu de persón., trenu de persón., trenu mixtu. Rows list stations from Braşov to C-Oşorheiu.

Simeria (Piski)—Petroşeni—Lupeni

Table with 6 columns: trenu mixtu, trenu de persón., trenu de persón., trenu de persón., trenu de persón., trenu mixtu. Rows list stations from Simeria to Lupeni.

Nota: Orelle însemnate în stânga staţiunilor suntă a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii în quadraţi cu linii mai negrii însemnăză orele de nopte.